

V přítomné době jest nej- výhodnější čas Co svět světem stojí

k úspore vašich mimořádných peněz. Počítejte svými vklady ještě dnes a uložte vaše finanční úspory do spolehlivé spořitelny a půjčovny

Bankers Savings & Loan Association

Vyplácí stále 6% procent úroků na vaše vklady. Jedna z nejspolehlivějších společností tohoto druhu. Učinila obrovský pokrok po čas působení svého.

Většina Čechů jsou akcionáři této společnosti.

Staňte se jimi též i vy.

Půjčky na stavby i jiné obchodní podniky.

A. A. Tenopír

ředitel české odbočky

ROH 14. A WILLIAMS ULICE, OMAHA, NEBRASKA.

Hlavní úřadovna—1505 Farnam ulice.

Jednu z NEJSTARŠÍCH českých lékáren v Omaze

VLASTNÍ

BERÁNEK A SYN

ROH 16. A WILLIAMS ULICE, OMAHA, NEB.

Náš vyhlášený lékárník p. S. A. Beránek, narozen byl roku 1816 v Trh. Kamenici. Po vyjití obecných škol navštěvoval gymnasium v Chrudimi, kde studoval 8 roků. Po vystudování odebral se do New Yorku, kde se věnoval povolání lékárnického po 4 roky v různých lékárnách a na lékárnické koleji. V roce 1888 jako velmi nadaný mladý muž založil v Omaze svoji vlastní lékárnou, kterou svým důkladným vzděláním, obchodním duchem a plní pozvedl na nejrozsáhlejší, nejmodernější a nejoblíbenější závod na celém západě, který až do dnešního dne co nejzorněji vede se svým mladým, nadějným synem. Pan Beránek jest neobyčejný pracovník jak národní tak spolkový a ruchu národního účastnil se již v Čechách. Zde byl jedním z pořadatelů slavnosti Husovy v r. 1889; dále slavnosti Komenského roku 1893; českého dne na Zamississippiké výstavě; Kubelíkova koncertu a navrhovatelem a tajemníkem Kubelíkovy nadace. Byl rovněž čilým členem pěveckého sboru Lyry, zakládajícím a velečinným členem Dřevařů Světových, klubu Komenského, církve Česko-Bratrské a Husova domu v Praze v Čechách. Za svoji družku života pojal si. Karolinu Bastlovu, sestru evangelického superintendenta Rev. Bastla, která však bohužel před několika roky odešla tam, odkud není návratu. Pan Beránek nyní obchod vede se svým synem, S. C. Beránkem, jenž před nedávným časem velmi osvědčeně a nanejvýš uspokojivě omažskou lékárnickou kolej prošel. Na to po nějaký čas studoval na omažské universitě a státní universitě v Lincoln, připravuje se pro povolání chemie. Ale když zemřela mu matička a sestra Lilie a, když otec následkem toho nemocen, nemohl obchod sám vésti, ujal se obchodu a oženil se s dezerou nár. pracovníka a pokladníka Č. N. S. p. M. Votavy, sleč. Boženou v roce 1912. Páni Beránkové jsou muži ušlechtilého srdce a jako upřímní vlastenci vždy vlivně a svědomitě každému poslouží a poradí. Je jejich láska a šlechetnost jest značně oceňována, dokazují zástupy nejen krajanů, ale i jinonárodovců, kteří denně tento obchod navštěvují, neboť zde se jim vždy dostane obslužení toho nejlepšího. Hlavně vyplňování lékařských předpisů obstarávají nanejvýš uspokojivě. Proto všim právem vyslouží si podpory a uznání vůbec celé české veřejnosti, jak v městě, taktéž z venkova. Na to pro ně sluší podotknouti, že nejen činně, ale i hmotně jsou velkými přispívátelei v každém podniku a zvláště pro dobročinné účely přispívají vždy rádi a bohatě. Českému tisku jsou známými příznivci.

ckých pramenů, československá vojska vstoupila do Jekatěrinoslavi v Uralských horách 26. května. V okolí tohoto města svedeny byly prudké boje, podrobných zpráv však o nich není. O bitvě v okolí Irkutsku, jež měly v důsledku zmočení se města, došly podrobnější zprávy jenom od amerického konsula, který oznámil, že ztráty na české straně byly do 10. července 250 usmrcených a 1,200 zraněných. Ze zpráv kapitána Hurbana je pak známo, že na bojích podílel se tu též sedmý tatranský pluk československé armády, jenž tvořen je hlavní Slováci a jehož jeden prapor vyznamenal se u Bachmače. V ostatních plucích procento Slováků není velké. Americký konsul udává datum dobytí města na 7. července a ze všeho se zdá, že dne 5. července, který udán byl německými prameny za datum dobytí města, došlo k zahájení bojů.

O schopnosti vůdců československého vojska — jsou to vedle generála Dieterichse, jednoho z nejlepších ruských velitelů, čtyři dobří ruští generálové a rada znamenitých důstojníků ruských a československých, kteří již v řadě bitek se osvědčili — svědčí okolnost, že současně po prvních srážkách s bolševiky došlo k opatrnostním opatřením podél celé sibiřské železnice a zaujata nejdůležitější města.

Důležno podotknouti, že Čechoslováci zahájili svůj odboj proti bolševikům až po potvrzení zpráv, že profesor Maxa a jiní dva vyslanci československé národní rady do Moskvy, byli vrženi do žaláře. Bylo nutno zabezpečiti si mosty přes Volhu, aby znemožněno bylo dopravení většího počtu nepřátelského vojska k sibiřské železnici. Již počátkem června celá řada města v Povolží nalézala se v rukou našeho vojska. To bylo v době, kdy předvoj českých vojsk nalézal se ve Vladivostoku. Ve dnech 9. a 10. června zabráno bylo město Samara, evropský terminál sibiřské železnice, a město Ufa v Uralských horách. Zmočením se kontroly nad stanicemi podél sibiřské železnice od Samary až do Irkutsku, Češi získali kontrolu nejenom nad větší částí této železnice, ale i nad dodávkou potravin pro evropské Rusko a hlavně pro Němce, kteří zakoupili v Sibiři potraviny velké množství a směli je dopravovati do své země, díky blahovolnosti bolševiků.

Asi uprostřed června naši hoši měli ve své kontrole evropské rameno sibiřské dráhy od Samary k Čeljabinsku, severní odbočku od Čeljabinska ku Jekatěrinburgu a linku na východ od Nikolajevska. Později získali kontrolu nad sibiřskou železnici od Čeljabinska v Uralských horách až do Krasnojarska, vzdálenost to 1,300 mil.

Československá vojska, která přibyla do Vladivostoku a několik týdnů trávila tu v nečinnosti, zmočila se dne 30. června města a odzbrojila bolševické rudé gardisty a jejich německé a maďarské pomahače. Při této bitce měli naši poměrně malé ztráty. Padlých a raněných nebylo ani celé 100. Usmrcených nebylo celých deset. Dne 13. července bylo oznámeno, že Čechoslováci dobyli Klučevska, 550 mil na východ od Irkutsku, a dne 15. července Kazaně, 430 mil od Moskvy na východ. Všude, kde československá vojska docílila kontroly, protibolševické živly sverhly sověty a zřídily vlády svoje vlastní.

Po odzbrojení bolševiků ve Vladivostoku Čechoslováci nastoupili postup do oblasti řeky Amur a zabrali Nikolajevsk stejně jako jistý počet jiných měst. Situace v Povolží není v přítomné době jasná. Československá vojska mají tu kontrolu nad větší částí měst na východním břehu i západním a dle posledních zpráv sesílala byla kozáky, jakož i jinými protibolševickými živly.

Bolševici a ozbrojení němečtí a maďarští zajatci mají ve své kontrole jenom část sibiřské železnice mezi Irkutskem a bodem za Čiton. Je to místo, kde zřízeno bylo velké množství tunelů a kde mohou tuto sibiřskou tepnu značně poškoditi. Bylo oznámeno, že československé oddíly z Vladivostoku vypravily se znovu na západ, aby přispěly svým bratřím v okolí Irkutsku. Nepochybně také ja-

ponské oddíly se k nim připojí, zatím co americké, anglické a francouzské sbory, jež poslány byly jim na Sibiř ku pomoci, udržovati budou jejich týl.

Jak silné jsou naše armády v Rusku, není známo ani neinformovanějším našim lidem v Americe. Z Ukrajiny nastoupilo pochod na východ 50,000 mužů, ale na 50,000 dalších bylo připraveno k nim se připojiti. Není pochybností o tom, že tyto všichni byli shromážděni pod prapory československé a že k nim připojily se ještě další tisíce z různých zajateckých táborů. Počet našich vojsk v Rusku udává se mnohými až na 200,000 a zdá se, že číslu tato daleko od pravdy není.

Značná část československých zajatců shromážděna byla v Povolží a v západní části Sibiře a jistě naši postarali se o to, aby všem se dostalo příležitosti podílet se na bojích pro záchranu Ruska. Frontní základna československé armády Kazan-Simbirsk-Samara leží v uralské kozácké oblasti. V této oblasti může nyní býti od 50,000 do 100,000 zkázněných našich vojáků a k těm nepochybně připojily se již nyní silné kontingenty kozáků a jiných loyálních ruských vojsk. Naši vojáci v této oblasti zaujali většinou kasárny bývalého ruského vojska a zdá se, že jsou dobře zásobováni potravina-

Lieutenant Antonín Holý. Lieutenant Španiel.
ČLENOVÉ VOJENSKÉ MISIE Z FRANCIE

Nadporučík Antonín Holý, vůdce misie československého vojska z Francie, která přijela před několika týdny do Spojených států, aby povzbudila verbování k naší armádě na západní frontě, a poručík Oldřich Španiel, velitel odvodní kanceláře československé armády v Omaze, Neb.

mi a konfiskací zbraní a stříliva v sibiřských městech, jmenovitě v Penze, kde si vzali zpět všechno, co před tím vydali, získali tolik válečného materiálu, že udří se do té doby, kdy pomoc po vyčištění sibiřské dráhy bude jim poskytnuta od vladvostocké základny a po případě i od severu, kde spojenci nalézají se na postupu od Murska. Potraviny v Povolží zdá se býti dostatek.

Nemůže býti ani dosti oceněna služba, kterou Čechoslováci spojením prokázali ve chvíli, kdy Němci svým vlivem hrnuli se do Sibiře. Sibiř je země nevyčerpatelných zdrojů a Němci s kontrolou nad ní sesílili by v přítomné válce do míry, jež těžko dá se naznačiti. Mluvil-li anglický státník před nedávnem o československém vojsku v Sibiři jako o "největším záchraku ve světové válce", vystihl jenom správně situaci.

Československá armáda v Sibiři rázem upoutala na sebe pozornost celého světa a od června tohoto roku její činnost sledována je se stejným zájmem jako činnost vojsk spojených na západě. Mluví se již o obnovení východní fronty a zdá se, že nejedná se o utopii. Československé vojsko na Sibiři může tvořiti jádro obrozené ruské armády. Již dnes shromažďují se pod jejich prapory všichni, kdož těžce nesou ponížení z Břestu Litevského. Otevírají se obrovské možnosti před československou armádou na Rusi, možnosti, jež není možno doposud náležitě obsáhnouti.

Profesor Tomáš G. Masaryk, vrchní velitel československého vojska, vydal rozkaz našim hochům, aby setrvali v Rusku, neboť nepochybně i zde dostane se jim příležitosti, aby bojovali proti Rakousku a Německu přímo. Malá naše armáda v Rusku může prokázati světové demokracii služby neocenitelné. To přiznává se v záplavě článků, které v minulých dnech objevily se ve světovém tisku. Tak veliký je počet úvah o národě našem a naší slavné československé armádě, že není možno je ani registrovat, natož opatřit výtahy. Prorazili jsme na celé čáře a není dnes ve světě národa potlačeného, o kterém mluvilo a psalo by se tolik, jako o národě našem. Chrábrá československá armáda na Rusi otevřela nám cestu k uznání a obdivu světa. Dnes již není třeba o ni míti obav. Tato armáda se neztratí a bohda zapíše se v dějiny Ruska a celé světové demokracie takovým písmem, že doba budoucí žasnouti bude nad výkony vojáků malého a potlačeného národa v srdci Evropy, jenž postavil zájmy národa svého a osvobození lidstva od posledních zbytků despotismu nad všechny zájmy ostatní a přinesl tak obrovské oběti věci práva a spravedlnosti, že zavázal si vděkem veskerý civilizovaný svět.

SE ZPĚVEM NA RTECH V TUHÝ BOJ

VŠICHNI ti, kdož měli příleži-

tost seznámiti se s československou armádou, ať již ve Francii, Itálii anebo na Rusi, vypravují o její obdivuhodném duchu, o její nadšení a o její bojovnosti.

Máme již celou velkou literaturu lehotivých a nadšených posudků vynikajících vojáků a světových žurnalistů o naší chrabré armádě a není možno ani všechno registrovat, tím méně přeložit všechny ty krásné články, jež jsou nám nejlepšími zastupujícími za ta léta ústrků a ponížení, kdy naši nepřátelé, kontrolující zdroje světových zpráv, nedovolili, aby o nás dostala se do světa nějaká příznivá zmínka.

Může býti řečeno, že ledy nepochopitelné prorazila československá armáda. Či spíše možno říci, že probrojovala nám cestu k tomu uznání. Bylo vykonáno sice mnoho nadšenými našimi politickými pracovníky, ale srozumitelnější řeč mluvila krev, prolitá na všech bojištích, kde utvořeno bylo československé vojsko. — Na

čtyřech stranách světa československá armáda krví svou pečtili svoji lásku ku svobodě a demokracii, svoji tužbu po osvobození z ohavných pout. A když tak ta drahá česká krev tekla, svět počal si všimati i ducha těchto armád. Užasl. Prohlašoval, že neviděl nic podobného.

Čestí vojáci šli do nejkruťějších sečů s písní na rtech. Bojovali jako lvové a vraceli se z bojiště za zpěvu. Svoji svižnou píni dodávali si ducha. Ve svých písních mluvili o svém odhodlání, o svém vzdoru, o své lásce k vlasti a národu a o své tužbě přinést za tu lásku obět nejvyšší. Nebyly to staré vojácké písně, povstaly v době, kdy národ trpělivě snášel své břemeno rakouského jha a byl ochoten bojovat za "čísáře pána". V těch jejich nových písních nebyl ten nevkus starých vojenských písní, jichž, na štěstí, měli jsme málo, poněvadž pro službu vojenskou v rakouské armádě měli jsme celkem malé pochopení vždycky.

Vojáci československé armády zpívali buď písně národní, vlastenecké anebo nové, které si sami utvořili. Ty nové písničky česko-